

Za zajamčeno delo, ne za zajamčen dohodek!

Gallup je dognal, da nasprotuje 58% prebivalstva jamčenemu letnemu dohodku, 78% pa jih podpira zajamčenje dela z \$60 tedenskega dohodka.

PRINCETON, N.J. — Gallup je povprašal ameriško javnost, kaj misli o predlogu za zajamčen dohodek vsem ameriškim družinam in posameznikom. Od vseh povprašanih se jih je izjavilo proti 58%, za 36%, 6% pa ni imelo jasnega mnenja.

Predlog predvideva, da naj bi zvezna blagajna plačala vsaki družini toliko, da bi imela letni dohodek \$3200. Zagovorniki tega predloga trdijo, da je daleko boljši od sedanjega načina podpiranja potrebnih, ki da je nujno potrebno temeljite reorganizacije. Za predlog sta se pretekli teden vneto zavzemala na konferenci mestnih županov župan New Yorka J. Lindsay in župan Clevelanda C. Stokes.

Od belih, ki so bili vprašani, kaj mislijo o predlogu, se jih je izjavilo proti njemu 60%, zanj 33%, 7% jih ni imelo jasnega stališča. Od črnih jih je bilo za predlog 66%, proti 30%, 4% pa neodločeni. Nasprotniki predloga so bili na stališču, naj nihče ne "dobi nekaj za nič". Torej dohodek, ne da bi se zanj trudili!

Drugačen je bil odgovor, ko je Gallup povprašal, kaj mislijo k predlogu, naj zvezna vlada prevzame jamstvo, da bo vsaka družina imela možnost \$60 tedenskega zaslužka z rednim delom. Povprečno se je za predlog izjavilo 78% povprašanih, proti njemu 18%, 4% niso imeli jasnega stališča. Od belih je glasovalo za predlog 77%, proti 19%, neodločenih je bilo 4%. Od črnih je glasovalo za predlog 86%, proti 13% in le 1% je ostal neodločen.

Številke govore jasno. Tudi črnci sami hočejo v veliki večini redno delo in reden zaslužek in dajajo temu prednost pred podporami. Te človeka lenijo, mu jemljejo podjetnost, pa tudi ponos. Koncem koncev postajajo ovira vsaki podjetnosti.

Nemčija in Jugoslavija bosta odpravili vize

BELGRAD, SFRJ. — Zunanji minister W. Brandt je tekom svojega uradnega obiska in razgovorom z vodniki SFRJ izjavil, da bosta Zahodna Nemčija in Jugoslavija odpravili vize v medsebojnem osebnem prometu. To je posebno poudaril kot nasprotje politiki Vzhodne Nemčije, ki je uvedla pretekli teden vize za potovanje prebivalstva Zahodne Nemčije preko Vzhodne Nemčije v Berlin.

Za vstop v Jugoslavijo lani in letos ni potrebna nobena viza. Jugoslavija jih je začasno ukinila v korist povečanja tujkega prometa.

Po razgovorih z vodniki vlade v Belgradu je šel W. Brandt še obiskat Tita v njegovo bivališče na Brionih.

Večinoma sončno, toplo. Najvišja temperatura okoli 75.

Novi grobovi

Charles Lampe

V nedeljo je umrl v Woman's bolnišnici 82 let stari Charles Lampe z 29393 White Rd., Wiltoughby Hills, rojen v Črnem vrhu pri Pregrizah v Jugoslaviji, od koder je prišel v ZDA l. 1907, mož Jennie, roj. Mrak na Bledu, oče Walterja, Alme Lokar, Charlesa in pok. Richarda, 6-krat stari oče, 3-krat praoče, brat Julija (Jug.). Do upokojitve pred 12 leti je delal kot stavbni mizar. Bil je član Waterloo Camp No. 281 W. of W. in Kluba slov. upokoencev v Euclidu. Pogreb bo iz Zeločevega pogreba zavoda na E. 152 St. jutri, v sredo, popoldne ob enih na Knollwood pokopališče.

Mary Urbas

Včeraj jutraj je nenadoma doma umrla Mary Urbas z 967 E. 69 St., stara 78 let, rojena v Velikih Laščah, fara Rob na Dol., od koder je prišla pred 60 leti. Umrli v družini so mož John, sinova Victor in Albert T., hči Justina, sestre Caroline Urbas in Frances Petric. Tukaj zapuše hčer Mary Kovelan, sina Johna, 5 vnukov in 6 pravnukov. Bila je članica Društva Danica št. 11 ADZ in Podr. št. 25 SZZ. Pogreb bo v četrtek jutraj ob 8.30 iz Zakraskovega pogrebnege zavoda, v cerkev sv. Vida ob devetih, nato na pokopališče Kalvarija. Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes popoldne ob petih.

Joseph M. Fink

Včeraj jutraj je po kratki bolezni umrl 73 let stari Joseph M. Fink z 18406 Highland Dr., Maple Heights, rojen v Newburghu, kjer je obiskoval šolo sv. Lovrenca, mož Josephine, roj. Bilek, s katero sta se pripravljala na praznovanje zlate poroke prihodnje nedelje, oče Normana, Josepha, Richarda in Dorothy Trabert, 13-krat stari oče, brat Anthonyja, Sophie Mozina in Rose Stergar. Pokojnik je bil član Cleveland Hive No. 566 T. M. in Catholic Club na Maple Heights. Do svoje upokojitve leta 1960 je bil zaposlen preko 26 let pri Aluminum Co. of America. Pogreb bo iz Ferfolia pogreba zavoda v četrtek ob 8.45, v cerkev sv. Venceciava ob 9.30, nato na Kalvarijo.

Gen. Abrams napoveduje konec strelav na Saigon

SAIGON, J. Viet. — Novi poveljnik ameriških sil v Južnem Vietnamu gen. C. W. Abrams je dejal: Mi bomo ustavili rdeče raketne napade na Saigon, ker jih moramo ustaviti in imamo tudi sredstva, da to storimo. General ni povedal nič podrobnega o tem, kako misli cilj doseči.

Iz drugih virov prihaja vest, da so ameriške sile namestile pretekli teden posebne elektronske naprave, ki omogočajo naglo odkritje položaja, s katerega s raketami streljajo, in vodijo avtomatično vodstvo radarju za topovski ogenj na nje. Pretekli teden je bil imenovan gen. John J. Hay na čelo ameriškega napora za obrambo Saigona. Ta je izjavil časnikiarjem: Mi imamo dovolj človeških in elektronskih sredstev za uspešno obrambo.

Prvi uspehi novih sredstev in novih naporov so se že pokazali. Kolikšni bodo in v kaki meri bodo odstranili nevarnost rdečega streljanja na Saigon, bodo pokazali naslednji dnevi. Rdeči so namreč napovedovali že za večer izstrelitev 100 raket na Saigon, nato pa toliko vsak dan skozi naslednjih 100 dni.

Čigav naj bo Bahrein v Perzijskem zalivu?

Iran skuša uveljaviti svoje stare "pravice" do otočja, ki ima precejšnja ležišča petroleja.

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Bahreinsko otočje leži v Perzijskem zalivu, na njem vlada šejk Isa bin Sulman, ki je posle narodne obrambe in zunanje politike odstopil Angliji. Sedaj bo Anglija odšla iz Perzijskega zaliva in pojavilo se je vprašanje, pod čigav nadzor naj otočje pride.

Ob Perzijskem zalivu se nahajajo Savdska Arabija, Kuvajt, Qatar in Oman, toda nobena med temi državami ni dosti močna, da bi mogla osporavati iransko zahtevo po Bahreinu. Otočje Bahrein leži sicer blizu Savdske Arabije, toda kralj Fejsal se ne zanima zanj in trdi, da je šejk Isa bin Sulman res neodvisen gospodar, ki ga bo Savdska Arabija podpirala.

Iran se otočju ni nikoli odpovedal. Je bil proti temu, da je zadeva prišla l. 1927 pred takratno Zvezo narodov, je protestiral, da bi šejk delil koncesije na svojo roko, toda na mednarodnem položaju otoka ti protesti niso vplivali, ker je šejka varovala Anglija. Sedaj bo to varstvo izgubilo in iranski šah Riza Pahlevi je načel to vprašanje tudi v Washingtonu na sedanjem obisku.

Šah se najbolj boji, da bi začela moskovska diplomacija intrigirati in ustvarila stanje, ki bi škodovalo iranskim težnjam. Verjetno bo že prihodnje leto zadeva zopet prišla pred Združene narode.

Papež zavrača nasilje

VATIKAN. — V nedeljo je papež v svojem govoru zbranim vernikom na Trgu sv. Petra obsodil nasilje kot sredstvo k socialnim spremembam, te same pa je pozdravil.

"Mi moramo braniti načela miru, predvsem svobode za vse ljudi, izključitev nasilja, bratstvo in sodelovanje med vsemi razredi in narodi v spoštovanju zakonov in oblasti," je dejal sv. oče, ko je priznal "dobre namene novih generacij".

Te dni se je ameriška politika preselila v Cleveland

CLEVELAND, O. — Pravzaprav se je preselila že v ponedeljek in bo ostala tu do četrtega zvečer. Včeraj je prišel semkaj njujorški župan Lindsay, da govori s svojimi republikanci in se pokaže na televiziji z našim županom Stokesom. Sta namreč postala velika prijatelja, čeprav ne pripadata isti stranki.

Oba županita v velikih mestih, kjer je revščina na pretek in dela radi tega težave vsakemu županu brez razlike strank. Pa sta oba župana Lindsay in Stokes dosegla v Chicagu na nedeljskem sestanku ameriških županov lep uspeh. Prodrli sta namreč s predlogom, da se morajo ameriška mesta pridružiti akciji, da bi federacija zajamčila vsakemu revnemu Američancu minimalni letni dohodek.

To je na videz nekaj nemogočega, toda včasih postajajo tudi nemogoče ideje stvarnost, kot je na primer postala stvarnost ideja minimalne mezde. V Chicagu je na konferenca ameriških županov sklenila, da postavi po-

Iz slov. naselbin

CHICAGO, Ill. — V soboto, 8. junija, je umrl Matija Mavec, 1911 W. 23 St., rojen 1901 v Krvavi peči v Sloveniji, mož Angele, oče Danice, por. z Jožetom Senkom, Stefke, por. z Radom Pirihom, Jožeta in Marijana, stari oče Marijana, Jožka, Henryja in Viktorja Senk ter Marije, Petra, Tonyja in Elizabethe Pirihi. Pogreb je bil iz Zefranovega pogreba zavoda na Cermak Rd., v cerkev sv. Stefana, nato pa na Resurrection pokopališče.

Washington ne mara nove berlinske krize

WASHINGTON, D.C. — Čeprav se Nemčija hudo jezi nad predrznostjo W. Ulbrichta, ki je napovedal, da bo zahteval od zahodnih Nemcev redne potne liste in vize, ako hočejo po avtomobilski cesti ali z vlakom v Berlin, diplomacija ne pričakuje, da se bo iz taktike vzhodnonemških komunistov izcimila večja berlinska kriza. Proti krizi je namreč Amerika.

Johnson in Rusk se ravno sedaj trudita, da bi odbržala Moskvu pri dobri volji in jima možnost nove berlinske krize ne gre v račun. Zato je Rusk že preteklo nedeljo protestiral proti Ulbrichtovi napovedi, toda iz ameriškega protesta se je lahko čutilo, da Amerika neče gnati spora na nož. To je hitro uvidel tudi nemški zunanji minister Brandt. Ko je prišel iz Beograda nazaj v Bonn, je takoj izjavil, da bo stopil v stik z Moskvu in skušal tam doseči poravnavo.

Akoravno se grožnja Ulbrichta tiče le Amerike, Anglije in Francije, bodo zadevo vendarle obravnavali tudi na seji NATO 23. junija v glavnem mestu Islandije Reykjaviku. Seje se bo udeležil državni tajnik Rusk in skušal Nemčijo pridobiti za kompromis vsaj v načelu. V Washingtonu tudi ne kažejo nobenega zanimanja za obisk dr. Kiesingerja, verjetno ga bo nemški kancler radi tega odložil.

Abel mesto Reutherja

WASHINGTON, D.C. — Vodstvo AFL-CIO je imenovalo na čelo Industrijskega oddelka namesto W. Reutherja, ki je začasno izključen, ker njegova Unija avtomobilskega delavstva ni plačala članarine, predsednika Unije jeklarjev I. W. Abela.

Kongres hoče zaključiti delo pred konvencijama

WASHINGTON, D.C. — Vodniki Kongresa, Doma in Senata, so odločili končati letošnje zasedanje do 3. avgusta, pred začetkom konvencije republikanske stranke v Miami. Demokratiška konvencija bo v drugi polovici avgusta v Chicagu. Ker se običajno z Delavskim dnevom začne volilni boj, ne bo potem več časa za nadaljevanje zasedanja. Kajti vsi kongresniki in tretjina senatorjev bodo morali pred volivce iskati zaupanja in podpore.

Razpoloženje med volivci se je v zadnjih dveh letih precej spremenilo in volilni boj utegne biti ne le trd, ampak za marsikoga tudi usoden. Ljudje so se naveličali neredov in izgrediv v mestih in zahtevajo trše izvajanje zakonov, tudi vojskovanje v Vietnamu je začelo presaditi veliki večini dežele. Tako se nekateri zavzemajo za njeno končanje pod kakršnimi pogoji je to mogoče doseči, med tem ko se nekateri drugi izjavljajo za dosedaj postavljenih ciljev "z vsemi sredstvi". Zmerno, previdno vojskovanje preteklih let nima veliko zagovornikov.

Kongres ima pred seboj zahteve in predloge za izboljšanje socialnega položaja revnih slojev, črnih, belih in vseh drugih. "Pohod revščine" pritiska na Kongres, kajti Nixon ima tu dosti močno politično postojanko.

VSI DRŽAVLJANI IMAJO POVSEM ISTE PRAVICE!

Zvezno vrhovno sodišče je odločilo na temelju zakona o civilnih pravicah iz leta 1866, da "imajo vsi državljani ZDA iste pravice, kot jih uživajo beli državljani v pogledu dedovanja, kupovanja, najemanja, prodajanja in lastovanja nepremičnin in osebne lastnine".

WASHINGTON, D.C. — Zvezno vrhovno sodišče je včeraj na temelju zakona o civilnih pravicah iz leta 1866 odpravilo vse omejitve pri kupovanju, prodaji in najemanju stanovanj. V tem je šlo preko zakona, ki je bil letos sprejet v Kongresu in je predvideval nekatere omejitve tako v pogledu manjših stanovanjskih hiš in v pogledu domov, ki jih lastniki sami prodajajo. Do letošnjega zakona je prišlo po dolgi razpravi in vrsti kompromisov. Njegova določila so šla tako daleč, kot je bilo pri sedanjem razpoloženju javnosti mogoče pričakovati. Vrhovno sodišče je preko tega enostavno potegnilo črto in privleklo na dan zakon, ki ga skozi desetletja ni nihče uporabljal. Člana sodišča John M. Harlan in Byron R. White sta odločitev večine označila "za slabo preudarjeno in slabo svetovano".

Včerajšnja odločitev Zveznega vrhovnega sodišča je v zvezi s tožbo Josepha Lee Jonesa, črnca iz St. Louisa, Mo., poročenege z belko Barbaro, ki jima je bila odklonjena prodaje hiše zaradi tega, ker je Jones črne rase. Zvezno sodišče je pritožbo odklonilo, prav tako tudi zvezno prizivno sodišče. Obe sta bili na stališču, da civilni zakon iz leta 1866 ne velja za prodajo nepremičnin po njihovih privatnih lastnikih. Vrhovno zvezno sodišče je sprejelo priziv v preteklem decembru in včeraj objavilo svojo odločitev, ki je nasprotna odločitvi Vrhovnega sodišča iz leta 1883. To je tedaj izjavilo, da se določila zakona o civilnih pravicah iz leta 1866 nanašajo samo na odpravo suženjstva in vseh drugih neprostovoljnih oblik službovanja, ne pa tudi na stanovanja in lastnino.

V včerajšnji utemeljitvi pravi sodnik Stewart, da je zapostavljanje črncev v vprašanju najemanja, kupovanja in prodajanja nepremičnin "posledica suženjstva" in je torej vključena v 13. dopolnilo zvezne ustave.

Detroit že osmi mesec brez časopisov

DETROIT, Mich. — Štrajk pri obeh dnevnikih časopisih mesta je že v osmem mesecu. Vsi poskusi za posredovanje in konec štrajka so propadli. Zadnji tak poskus je končal z neuspehom konec preteklega tedna. Delavske unije zahtevajo visoko povnjenje plač, veliko višje, kot sta ga lastništvi obeh dnevnikov pripravljali dati.

Lastništvi Detroit News in Detroit Free Press sta pristali na \$30 tedenskega poviška postopno tekom treh let nove kolektivne pogodbe. Unije so predlog zavrnile in hočejo menda še preko \$40 poviška. Izjavljajo, da bodo vztrajale, pa naj pride, kar hoče.

Pri tem položaj dnevnikih časopisov ni ravno rožnat, ker je televizija postala njihov nevaren tekmelec v oglašanju.

Na Eatonove napovedi ne dajo dosti

PARIZ, Fr. — Znani cleve-landski industrialist Cyrus Eaton je po svojem razgovoru s Kosyginom v Moskvi in z vodniki severnovietnamske delegacije v Parizu dejal sodelavcu New York Timesa: Mi smo na pragu miru v Vietnamu.

Zastopnik ameriške delegacije je za razgovor o končanju vojne v Vietnamu tu je sicer odklonil javen odgovor in vsako javno pripombo k Eatonovi izjavi, privatne vesti iz kroga ameriške delegacije pa govore odkrito, da "ni nobene osnove za optimizem".

Iz Clevelanda in okolice

V bolnišnici — G. Ludvik Vadnal, 1237 E. 362 St., Eastlake, je v Lake County Memorial Hospital West na 36000 Euclid Avenue. Obiski so dovoljeni!

Iz bolnišnice — Mrs. Mary Koljat, 19404 Chickasaw Avenue, se je vrnila iz bolnišnice, pa je še vedno pod zdravniško oskrbo doma. Obiski niso dovoljeni.

K molitvi — Clanice Društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ so vabljene danes popoldne ob dveh v Zakraskov pogrebni zavod k molitvi za pok. Mary Mihelic.

Na obisku —

Danes je prišel na obisk v ZDA rev. Jože Zalokar, župnik v Olševku pri Predvdoru na Gorenjskem, doma z Bleda. V Ely, Minn., ima sestro Mrs. Elizabeth Mertel, več nečakov in nečakinj, v Clevelandu pa nečaka Jožeta Vrtačnika. Oglasil se bo tudi v Bridgevillu, Pa., pri cerkvi sv. Barbare, ki jo je ustanovil njegov pok. stric Jože Zalokar, rojen v Gorjah pri Bledu. Dobrodošel in obilo prijetnih dni med nami!

V Washingtonu dajejo še vedno prednost De Gaullu

WASHINGTON, D.C. — Vladni krogi upajo in stavijo na to, da bo pri nedeljskih parlamentarnih volitvah zmagal De Gaulle. Kljub vsem preteklim težavam, ki so jih imele ZDA z De Gaullovo Francijo, so te prepričane, da je trenutno ohranitev De Gaulla na oblasti najboljša, kar je mogoče upati.

Vodniki ZDA ne vidijo v francoskih političnih krogih nobenega demokratičnega vodnika, ki bi bil sposoben dati Franciji trdno vlado. Komunistem je postal trenutno prehuda nevarnost za francosko republiko.

L. B. Johnsona mineva potrpljenje

WASHINGTON, D.C. — Vesti iz Bele hiše trdijo, da predsednik L. B. Johnsona mineva potrpljenje z rdečimi v Parizu. Vi di predobro, da ti samo izigravajo razgovore in nimajo prav nobene volje za resna pogajanja o končanju vojne v Vietnamu. Povečevanje rdečega vojnega napora ne bo ostalo dolgo brez ameriškega odgovora.

Zadnje vesti

SAIGON, J. Viet. — Danes se je predalo v Saigonu južnovietnamskim marinom preko 100 rdečih, ki že več dni niso imeli nobene hrane. To je doslej predaja največje skupine rdečih bojnikov v tej vojni.

PARIZ, Fr. — Včeraj so sklenili delavci Renaultovih tovarn, da sprejmejo novo pogodbo, ki jim daje 13% višje plače, in se vrnejo na delo. Na delo so se vrnili tudi delavci v ladjedelnicah v St. Nazairu, Bordeauxu in drugod. Tako od splošnega štrajka ni ostalo več veliko. Štrajkajo le še uslužbenci televizije in radia. Francoska narodna zveza študentov je sklenila ustaviti vse demonstracije, ker "študentje ne morejo nadaljevati boja brez podpore...". Te jim javnost ne nudi več.

NAROČNINA:

Za Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Za Kanado in deželo izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

Po primarnih volitvah

Ameriška politična zgodovina ne pozna tako usodne in tragične dobe primarnih volitev, kot je bila letošnja.

Kot v vsakem letu predsedniških volitev so javni in tajni kandidati že ob novem letu začeli tipati, kaj bi utegnili zanimati letos naše volivce, ali morda vietnamsko vojskovanje, ali draginja, ali nemiri v naših mestih in industrijskih središčih itd. Niso pa mogli kaj pravega odkriti. Šele pri primarnih volitvah v New Hampshire, ki so bile 12. marca, se je zabliskalo. S političnega stališča smatrajo naši politiki to državo kot ZDA v malem. Kakršno je politično razpoloženje v New Hampshiru, tako bo po vsej verjetnosti v vsej deželi. V teh primarnih volitvah je zmagal McCarthy z 42%, kar je bilo znamenje, da dežela želi čim prej mir v Vietnamu. Volitve v New Hampshiru so pognale v tekmo za kandidiranje senatorja Roberta F. Kennedyja. Je dolgo časa spadal med omahljivce, ni vedel, ali naj bi kandidiral ali ne. Nekateri njegovi prekaljeni politični svetovalci, kot na primer Sorensen, mu niso svetovali kandidiranja, drugi njegovi prijatelji in družinski člani so mu pa svetovali. Odločil se je za kandidature in ustvaril v demokratski stranki čisto nov položaj.

Kennedyjeva kandidatura je najprej zadela predsednika Johnsona. Kennedy je namreč očitno zagovarjal pogumnejše akcije na poti do mira in bil najbrž prepričan, da bi se dalo s Ho Či Minhom "govoriti". Johnsona je pa dolgoletna skušnja učila drugače. Ni mogel priporočati neke vrste skrajšane poti do miru, ker je vedel, da jo bo Ho Či Minh čisto gotovo izigral. Taktika previdne hoje do miru pa ne bi bila privlačna, Kennedy je tako spravi Johnso na v precep, ki je predsednika gnal do sklepa, da se umakne in je 31. marca izjavil, da ne bo kandidiral.

To je bila v tej dobi že druga politična bomba, ki je ustvarila prazen prostor v taktiziranju demokratskih veljakov. Za Robertovo kandidature se namreč vodilna demokratska plast ni prav nič navduševala. Johnsonov umik jo je pa postavil pred nalogo, do dobi novega kandidata. Pri rokah je bil podpredsednik Humphrey, ki je pa nekaj časa okleva, ker ni vedel, kdo bi bil zanj in kdo za Kennedyja. Končno se je odločil za kandidiranje. Na poti do kandidature je imel precej sreče, akoravno se primarnih volitev ni uradno udeleževal. Javnost je počasi prišla do naziranja, da je za Kennedyja nevaren tekmelec, ki utegne zmagati na demokratski konvenciji. Ako bi bil Kennedy še živ in zdrav, bi bila najbrž danes že divja tekma, kdo bo še pred konvencijo pridobil na svojo stran čim več delegatov. Kdor bi pri prvem glasovanju odnesel vsaj relativno večino, bi verjetno dobil pri poznejših glasovanjih tudi absolutno. Kennedy je bil seveda prepričan, da mu je zagotovljena vsaj relativna, ako že ne absolutna večina pri prvem ali drugem glasovanju, ko namreč izpadejo vsi kandidati posameznih delegacij, ki kandidirajo samo zato, da dajo svojim delegatom priliko, da vidijo, kdo med resnimi kandidati res "vleče".

Sedaj je pa ta kombinacija, ki je bila 5. junija še realna, pokopana za zmeraj. Na njeno mesto je stopil nov položaj, ki bo trajal do konvencije. Upamo namreč, da bosta oba glavna tekmeča Humphrey in McCarthy dočakala živa in zdrava avgustovo konvencijo. Pričakovani boj za delegate med Kennedyjem in Humphreyjem se bo prelevil v "trgovanje" za Kennedyjeve delegate. Teh je kar lep šopek. So pa bili tako navezani na svojega voditelja, da niti mislili niso, da bodo morali nastopati brez njegovih navodil. Kaj bodo sedaj napravili? Ali naj iščejo novega voditelja? Ali naj se razcepijo med Humphreyja in McCarthyja? Ali naj se vsak sam zase odloči po svoji vesti in volji? Večina med njimi se bo odločila za skupen nastop cele svoje državne delegacije. V državnih delegacijah bodo pa imeli glavno besedo lokalni politični magnatje, ki bodo večkrat gledali tudi na koristi, državne in svoje, predno se odločijo, kako bodo glasovali. V tem pogledu bodo pa imeli veliko besedo tudi predsednik Johnson, odnosno njegovi zapupniki. Zaenkrat trdijo politični opazovalci, da je Humphrey močnejši od McCarthyja. Seveda pa otipljivih dokazov za to nimajo.

Ker živimo v dnevih nepredvidenih dogodkov, se lahko zgodi, da bo "kdo" "ustvaril" gibanje proti Humphreyju z motivacijo, da Humphrey ne more zmagati. Taka motivacija zelo vleče, saj je l. 1952 pokopala Taftovo kandidature, pa je bil takratni Taft veliko močnejši od današnjega Humphreyja. Ne smemo namreč pozabiti, da so zbegani ne samo Kennedyjevi delegatje, ampak tudi Kennedyjevi volivci. Morali bodo iskati novega kandidata, ki mu zaupajo. Volivci pa ne bodo zmeraj istih misli kot delegatje na konvencijah.

O vsem tem bo premišljeval tudi predsednik Johnson. Kdo ve, do kakšnih sklepov bo prišel.

Manj burne dneve so doživeli republikanci. Tam je bil na pol uradni kandidat že od začetka bivši podpredsednik Nixon, guverner Rockefeller je najprvo kandidiral, potem odstopil, potem zopet prijavil kandidature. Je torej omahoval. Ali bo sedaj še mogel dohiteti Nixona? Kennedyjev tragični "umik" seveda koristi republikancem, kajti Kennedy je bil zanje najnevarnejši demokratski tekmelec. Ali jim bo to olajšalo pot do zmage, je težko reči.

Tragične dneve je doživel tudi neodvisni kandidat guverner Wallace. Sredi kampanje mu je umrla žena za rakom. Moral je hitro preboleti ta udarec, kajti volivna kampanja je neusmiljeno zahtevala od njega, da ne počiva. Njegovo gibanje pa še ni zgrabilo vse dežele. Bo ostalo lokalizirano. Zato je dvomljivo, ali bo spravi v novembru kaj prida glasov za svoje volivne može. Umik senatorja Kennedyja njegovemu gibanju ne bo ne koristil ne škodoval.

Pennsylvanski preprihi

(Poroča Majk)

Pittsburgh, Pa. — Kakor po drugih zveznih državah naše Unije, se tudi pri nas neprestano kopičijo razne težave — take in take. Brezposelnosti točasno ni za take, ki so večji raznih poklicnih del in služb. Takih še vedno manjka. A težave so in bodo še, kako zaposliti mlade, katerih je več in več, ko nastanejo šolske počitnice v poletni sezoni. To se tiče fantov in deklet v starosti od 14 let naprej do 18. leta. Sposobni so že za razna dela in službe. Samo to je križ, da take mlade neizurjene, ki zraven še odgovornosti ne poznajo, je težko vtakniti med odrasle poklicne delavce po tovarnah in drugod. Zahtevajo, da se pazi na nje, zlasti pri obratovanju strojev in drugod — to pa zadržuje tek proizvodnje. S temi pojasnili se mnoge delavnice obotavljajo in branijo zaposliti začasno, to je med šolskimi počitnicami, take mlade.

Je pa med njimi tudi precej širokogrudnih delodajalcev, ki se takih žrtev ne branijo in nudijo takim mladim med šolskimi počitnicami prilike za zaposlitev in zaslužek. To zelo pomaga zlasti revnejšim družinam, ki ob sedanjih draginjah težko preživljajo svoje številne družine.

Tako je National Alliance of Businessmen (NAB) v Pittsburghu objavila, da bo našla pri svojih včlanjenih članih in tvrdkah zaposlitev za nekako 2250 takih, ki so potrebni zaposlitve med šolskimi počitnicami.

To pokaže, da dobre volje za pomagati in za pomoč potrebnim je še med nami. To je dobro znamenje.

Zeleti je, da take dobre volje bi bilo povsod. Mladini je treba dati prilike za zaposlitev, da se bo pri delu in zaposlitvi usposobila za bodoče življenje, ki jo čaka. Mladim ljudem brez dela pride marsikaj na misel, da počenjajo potem neumnosti, ki jim nato podero vse mostove za prihodnost in bodoče življenje.

* KAKO JE Z DRUGIMI ZADEVAMI PRI NAS? — Nekaj in nekoliko tu in tam drugače kakor drugod, nekaj pa tako in morda še težje kakor drugod.

Največ težav dela zdaj vsepovsod mladina. To večinoma po vseh mestih in krajih. Bolj in bolj hoče postati neodvisna od dosedanjih načinov, ki so doslej določevali smernice za to in ono, kako po šolah in vzgajališčih vzgajati bodoče rodove. Zadnjih par let je v tem oziru in slučajih velik preobrat. Tak, da mnogi ga ne morajo razumeti, kaj šele, da bi znali ravnati po teh preobratih.

Prav v teh zadnjih časih je prišlo v navado, da je začela mladina diktirati to in ono, kaj se ji mora dati in kako naj se ravna z njo. Namreč ona hoče, da se jo upošteva v šolah, da se ji da, kar zahteva. To že kar v nižjih šolah.

V višjih šolah, kolegijih, univerzah itd., tam pa sedanjí študentje (obeh spolov) že kar diktirajo, kaj hočejo. Saj berete časopise. Zahtevajo, da se nima nihče vtikati v njihove zadeve,

ko se plavšajo in pariyo med seboj. Celó ženijo se mnogi skoro v otroških letih še. Ko sledijo zatem sitnosti, da ni čas za študiranje in to in ono kot to šole zahtevajo, pa zvrčajo krivdo na druge. To in še več drugega takega se dogaja marsikje okrog nas.

V togotnih napetostih prirejajo hrupne demonstracije. Zadnje čase v več državah v mnogih mestih. Poslušujejo se javnih demonstracij, protestnih shodov, razbijajo in povzročajo ogromne škode tu in tam.

Trezni ljudje se sprašujejo, kako dolgo bo to šlo. Kam to vodi in bo vodilo? Zakaj predstavniki javnega reda ne nastopijo proti temu, kakor potrebe zahtevajo? Kake javne predstavnike pa naj pričakujemo iz takih vrst v bodočnosti, ki se takole vzgajajo, kakor kažejo zdaj s svojimi obnašanji?

Težka odgovornost za to pada na javnost in vse, posebej pa še na predstavnike javnega reda in obnašanja.

* HRUPNE PARADE IN RAZGRAJANJA, ki jih prirejajo črnci, so zelo nespametna, tako naglašajo predsednik Zveze ameriških odvetnikov v Washingtonu. A. F. Morris, predsednik American Bar Assn. (ABA) je resno poudaril pred skupino, ki je v Pentagonu obhajala Spominski dan spoštovanja in upoštevanja postav in zakonov, da drhalski pohodi akcije črncev ovirajo in zavirajo njihova pričakovanja. Obžaloval je, da akcije črncev in njihove nerednosti vodijo na razpotja, iz katerih potov ni povratka. S temi težavami se tudi Amerika bliža tekemu razpotju, s katerega je težko najti pravo smer v povratak. S takimi težnjami se le bližamo temni bodočnosti.

Morris dalje pojasnjuje: "Taki problemi, kakor so ti resni problemi, se ne dajo rešiti samo z denarjem, ampak zahtevajo žrtev in posvetitve dobre volje. Zahtevajo poleg žrtev trdega dela od vsakega izmed nas, črnce in belca."

Dalje je ostro obsojal nerednosti, ki so jih povzročili v Washingtonu, New Yorku, Chicagu in še v drugih mestih. Te ne bodo pomagale nič, ampak le zavirajo njihove zahteve.

Tako predsednik Zveze ameriških odvetnikov. Prav je povedal! Ali ga bodo čuli in razumeli?

* OB GLEDANJU NA POLITIČNE KAMPANJE v tem volivnem letu se človeku zdi marsikaj, kar je težko pojasniti, to tako, da bi opazovalca zadovoljilo in da bi mogel sklepati, da vse te politične inspiracije vodi poštena miselnost, to je taka, da bi jo lahko stavili za vzor na vsaki črti, nekaj takega kakor n. pr. uči krščanstvo s svojimi nauki. Take čiste poti seveda nobena svetna politika ne pozna (četudi to trdi, da jo), kakor jo uči in priporoča krščanstvo s svojimi nauki. Zakaj ne?

Odgovor: Politika že s svojim imenóm pove, kaj je. Vsaka politika hrepeni in strmi, da bi

zavzela in zavladala vse nad drugim. Razlika med politikami je le ta, da je nekatera bolj mehka, bolj dovzetna, bolj človeška, bolj privlačna itd. Zopet mnoge druge politike pa so nestrpne, vse jim je napoti in na svojih potih hoče vse po svoje, če ne pa vse uničiti. Ali bo v tem oziru kdaj bolje? Odgovor na to pa je: Bo! A najprej bodo morali ljudje postati boljši, pa bodo tudi njihove politike boljše. Preje pa ne. Ne smemo pozabiti na rek: Kakršno drevo, tak je njegov sad. Ta rek velja nam vsem ljudem!

Vse čitatelje AD iskreno pozdravlja Stari Majk

Opomin upokojencem

CLEVELAND, O. — Ta opomin naj bo za one člane Kluba slov. upokojencev s St. Clair Avenue okrožja, ki se nameravajo udeležiti skupnega izleta v Enon Valley, Pa. Prosim, bodite točni, pridite pred 8. uro pred slovi. narodni dom na St. Clair Ave. Tam bosta čakala 2 busa, ki bosta odpeljala ob 8. uri. Vedite, da po 8. uri bo pozno.

Prinesite s seboj vozni listek, da boste imeli izkazilo za vožnjo in kosilo. Ako boste s seboj prinesli kaj za pod zob, vam bo prav prišlo.

Lep pozdrav!

Joseph Okorn, preds.

Dan Hinka Lobeta na Slovenski pristavi

CLEVELAND, O. — Prihodnjo nedeljo, 23. junija, bo na Slovenski pristavi velik dan. Praznovali bomo dan Hinka Lobeta.

Pokojni Hinko nam je dal idejo Slovenske pristave in nam jo je tudi uresničil. Na lepem kosčku ameriške zemlje imamo sedaj Slovenci, predvsem zaradi dela in truda pokojnega Hinka, kosček slovenske domovine, kjer se moremo po svoje povseliti in uživati deželo, travnik in gozd, zemljo in zrak.

Morda še ni prišel čas, bo pa kmalu, ko bomo vsi uvideli, da nam je Slovenska pristava vredna zlata in pa spoznali, kako daleč v prihodnost je gledal pokojni Hinko.

Odbor za spominski sklad Hinka Lobeta se je odločil, da bo zgradil na Slovenski pristavi pokojnemu Hinku spomenik v obliki doma. Dom Hinka Lobeta bo resnično dom Slovenske pristave, ker bo to zgradba, ki bo omogočala življenje in živahnost na Slovenski pristavi skozi leto in dan. Tudi pozimi, ker bo Dom gret in bo nudil toplo zatočišče pred mrazom in drugimi vremenskimi neprilikami. Takšnega doma pristava še nima. Pa ga mora imeti, da nam bo res tisto, kar nam mora biti, namreč naše zatočišče skozi vse leto.

Dom je že v gradnji. Nedeljski veliki piknik nam bo pomagala, da bomo delo dokončali dostojno.

Odbor za spominski sklad Hinka Lobeta vabi se Slovence iz Clevelanda in okolice in od drugod, da pridejo prihodnjo nedeljo na Slovensko pristavo in tam preživijo lepo nedeljsko popoldne. Na pristavi bo vsega: telesnih dobrin, dobre volje, za ples bodo igrali Veseli Slovenci, odprto bo kopalnice in najsrečnejši bodo odšli domov z lepimi nagradami.

Dobre gospodinje naprošamo, da bi nam napekle in podarile pecivo, ki ga na takšen dan ne moremo pogrešati.

Oddolžimo se spomenu Hinka Lobeta, zberimo se na Slovenski pristavi v dobri slovenski družbi, pomagajmo izgraditi Slovensko pristavo, saj nam bo vsem v našo lastno korist, v naše lastno zadoščenje!

Odbor za spominski sklad Hinka Lobeta

Dopis z "Otoka"

(Konec.)

Prejšnje leto in letos smo imeli v naši srenji še dva lepa dogodka. Na izseljeniško nedeljo, 3. decembra, ob priliki miklavževanja v Lodonu se je od naše skupine poslovila Slovenka gđc. Zinka Hercog, katera se je tu radi znanja angleščine pripravljal kot laična pomočnica nad eno leto za misijone v Afriko. G. msgr. Kunstelj ji je izročil misijonski križ, ji želel vso srečo, uspeh in božje varstvo pri novem, težkem delu. Kmalu zatem se je poslovil od nas mladi misijonar-jezuit p. Stanko Rozman, gorenjski rojak, kateri je isto odšel v misijone v Afriko. Obema misijonarjema želimo vso srečo in uspeh ter varstvo božje pri delu v vinogradu Gospodovem med črnimi brati!

V soboto, 3. februarja, sta v cerkvi sv. Ane Keigley pri Manchesteru med sv. mašo obnovila zakonsko zvezo, dano pred 25 leti, g. Zajc Jože in ga. Olga, roj. Plut. Jubilanta sta doma iz Krke na Dolenjskem, oba marljiva, vesela Dolenjca. Sv. maše in slavlja v domu slavlencev se je udeležilo lepo število rojakov. Bilo je res lepo domače veselje, kjer ni manjkalo raznih dobrot za želedec, pijače in dobre volje ter domače harmonike. Obema še mnogo srečnih, veselih let ter še — zlato in biserno poroko.

ZDAJ MALO KRAMLJANJA Z DRUGIMI

Milwauški dopisnikar poroča, da je srečal Arona — 60 let — g. Rozina Francelj. Tega vrlega moža se dobro spominjam iz časov ponižanj v taboriščih Forli in Eboli l. 1945-47 po zaslugi raznih veselil. Sicer ni bilo tako strašno, toda vsak od najvišjega čina do navadnega prostaka je gledal s strahom v bodočnost. Francelj je kar mirno z zaupanjem v božjo pomoč zrl v daljnost in bil miren, delaven ves čas. Koliko ur sva prebila skupaj pri petju, vajah in naš zbor tam bi danes delal čast marsikateremu zboru v cerkvi in narodni pesmi doma in v tujini. Telovalni nastop mladih taboriščnikov v Forliju 6. sept. 1945 pod vodstvom marljivega g. Rozina je zelo presenetil angleško moštvo in se niso mogli načuditi iniciativi in dobri volji naroda.

Tudi pri raznih dramskih nastopih v obeh taboriščih Francelj na ni manjkalo in vlogo je odlično podal. Živo se ga spominjam, ko mi je pripovedoval večkrat o živi, globoki veri ruskega naroda. Hitler ga je l. 1942 primoral na rusko fronto in tam je doživel marsikaj hudega, dokler se mu ni l. 1944 posrečilo po teži in dolgi poti pobegeti od tam v Ljubljano. Danes je dobri, skrbni družinski oče, kjer s pomočjo dobre, marljive soproge g. Marice vzgaja novi rod — v zvestobi Bogu in narodu ter v marljivosti in poštenju. Torej Francelj, še mnogo, mnogo zdravih, veselih let in v krogu drage Ti družinice! Bog Te živi!

Tam žive še drugi naši sotrpini: gg. Milan Zovič, Kunaver Ivan, Mila Kralj itd. Vse imam v živem, hvaležnem spominu. Ob budih, težkih dneh smo si bili res kot velika družina in pomagali drug drugemu. Hvala Bogu, pod oljkami Ebolija nam proti koncu ni bilo hudo. Dragi znanzi, Bog vas živi ter vsa sreča in božji blagoslov v vami in nad vašimi potomci. G. Prezelj (Andrej) poroča, da je 70-letnico dočakal Ebočar g. Benedikt Valentin (Skalar). Res prava trdna gorenjska grča. Človek kar verjeti ne more, da njegove trdne, agilne žene ge. Anke ni več. Nesreča res nikdar ne počiva. Naj ga. Anka v miru božjem počiva, jubilantu pa kljub težki, hudi preizkušnji še mnogo veselih, zdravih, srečnih let!

"Tone s hriba" lepo opisuje razne tolovaje, kateri so pred 150 leti nadlegovali mirno ljud-

stvo pod Gorjanci v Beli Krajini in Dolenjski. Posebno je trpela fara St. Jernej pred temi nočnimi obiskovalci. Takratna oblast ali ni bila zmožna ali pa ni hotela temu narediti konca. Takratne oblasti niso imele dovolj izobraženih, oboroženih, pa tudi izvežbanih varnostnih organov, izvežbanih varnostnih organov, pa tudi prometne zveze z narodom so bile zelo slabe. Preden je prišlo vse kruto dejanje na uho pravici, so tolovaji brezskrbno počivali in uživali plen. Tone, le zapisi še kaj o dogodkih pod košatimi Gorjanci in v Juretom, Nikom in Baro še kaj modrujte. Enako tudi: Jamrovski Majk, Vrhenški Tone, Regrcan, Gregor itd. Zelo je marljiv Domžalčan Tone Osovnik. Njegovih znanec gg. bratov Mavkov: Dragota, Ivota in Petra se dobro spominjam, saj sem z njimi delil usodo taborišč v Forliju, Eboliju, Muenster lagerju, Seedorfu itd. Živo mi je v spominu šaljivi Ivo. Ko smo l. 1945 prišli pod varstvo Britancev in so nam začeli deliti še kar zadostno hrano, so začeli pisati o kalorijah. Ivo je dobro obvladal še takrat angleščino. Nekoč ga le vprašam: "Ivo, kaj pa so kalorije?" "Pa kaj," mi odgovori, "vem toliko kot Ti. Pri nas doma so mama skuhal poln lonec, pa naj bo zelja, fižola, krompirja, vse dobro zabelili, nato smo vse z užitkom snedli. Nihče ni takrat govoril o kalorijah. Mišlim pa, da v tisti košti je bilo do 5000 kalorij in ne 1000, kakršno nam zdaj nudijo in pravijo, da vse to je dovolj za človeka na dan, ko dobivamo kekse, korenje in konzerve." Takoj sem razumel njegov nauk in si ga dobro zapomnil. Danes Ivo prebiva v Kanadi in upam, da ga z vprašanjem kalorij nihče več ne nadleguje in ima mir pred tem. Tudi tem vrlim rojakom vso srečo in blagoslov božji v svobodni Ameriki!

Tam dol po cestici
prot' Nov'mu mestici...

Pravijo, da v tretje gre rado. Že v dveh dopisih sem opisoval Brusnice pod Gorjanci in njih prebivalce. Pa naj bo še danes. Več kot 100 let nazaj je živel tam nekakšen Martin Krpan, kateri ni prenašal soli, temveč tobak iz Hrvaške v košu preko Gorjancev. To je bil g. Jurij Ambrožič iz Zerjavina. Mož je bil zelo pošten in marljiv, drugače pa zelo velik in močan. Bilo je nekoč na Tolstem vrhu na Rokovo nedeljo med sv. mašo. Tja je nekdanj prihajalo in še danes prihaja na romanje mnogo Vlahov in slikovitih narodnih nošah. Med povzdigovanjem je Jurij pobožno pokleknil in za njim neki Vlah male postav. Ker je mislil, da Jurij še stoji, ga Vlah opomni in pravi: "Kra-njac! Klekaj, klekaj, ja hoču tudi Boga gledati." Jurij mu v cerkvi ni nič odgovoril, zunaj mu pa pravi: "Prismoda! Kaj misliš, da se bom vlegel med povzdigovanjem." G. Ambrožič je nekoč ob priliki potovanja domov pri podrti cerkvi sv. Jedrta (Jere) naložil v koš kip sv. Jedrta in dveh kerubov, kateri so čakali konca tam — in vse odnesel domov. Akademija znanosti in umetnosti je ocenila tiste kipe za veliko umetnost. Kaj je danes o tem, mi ni znano.

Lepi so kraji naše Dolenjske, zlasti košati Gorjanci, kraljestvo pravljic in vil pisatelja Trdine. Čar in krasota vsa Slovenija. Zato res vsi ponovimo z "goriškim slavcom":

Nebeški čuvaj Te vladar,
ne zabim Te nikdar, nikdar!
Prav iskren pozdrav vsem!

Bog živi! Peter Selak

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Slovenci pomagamo zidati cerkev v Zambiji v Afriki

Često tožimo sami nad seboj: da naša narodna zavest pojema, da duševno pečemo, da nam vendar usiha, da ponehavamo biti kulturni in podobno. Pa so vendar na svetu raztreseni spomeniki, ki pričajo o nasprotjem. V afriški državi Zambija n. pr. delujejo slovenski misijonarji-jezuiti, ki prav v teh dneh zidajo novo cerkev, za katero tamkajšnja škofija ne bo mogla ničesar prispevati. Domovina Slovenija tudi ne; poprijeti bomo morali zopet Slovenci iz svobodne Slovenije. Gotovo nas bo zanimalo, kaj piše oče-misijonar Jože Kokalj iz Lusake. Pismo je poslal predsedniku misijonskega krožka pri Mariji Pomagaj g. Jakobu Kvasu in se glasi:

"Vaš prispevek (poslali smo mu \$220, kot je bilo že poročano) prihaja res o pravem času. Gradnja naše nove cerkve, ki bo največja in najlepša v Matero, kjer je okrog 15 kar lepih krščanskih cerkev, tako hitro napreduje, da bi se še največji optimisti čudili. Po manj kot enem mesecu imamo že temelje, zidove do oken in že vso konstrukcijo. Namen je bil, da bi cerkev bila pod streho do 1. septembra, ko je prva obletnica našega misijona, toda ne dvomim, da bo cilj dosežen precej pred tem datumom. Vse gre tako mirno, brez zapletljajev, brez nervoze, le da je precej dela, ker sam nabavljam ves material, da je ceneje.

Cerkev stoji v predmestju, dve milji od naše farne cerkve Matero. Tam je nastalo veliko predmestje s preprostimi kočami in to predmestje se nenehno širi. Imamo tam pouk stotin otrok pod vedrim nebom in vsako nedeljo mašo za okrog 700 prisotnih. Vedno prihaja tudi precej poganov in imamo stalne tečaje za krst odraslih. Tu je žetev res obilna. Krščanstvo se v Matero tako hitro širi, da bi po računih vsako leto naraslo za več kot 1000 samo s krsti.

Vse stroške za novo cerkev nosimo sami. Škofija ničesar ne prispeva, ker je uboga in ima druge važne stroške. Zelo smo hvaležni Slovincem v ZDA in Kanadi, saj brez njihove pomoči ne bi mogli misliti na veliko in lepo cerkev že v prvih sedmih mesecih misijona. Ko pa bo cerkev pod streho, bo treba misliti na notranjo ureditev, da bo cerkev tudi znotraj tako lepa kot od zunaj.

Cerkev bo posvečena ugandskemu mučencu sv. Kizitu. "Kizito Church" jo bomo imenovali. Ob njej že imamo "Kizito School" in ljudje že celemu naselju pravijo Kizito predmestje. V župniji že imamo "Kizito Hall". Tako bodo važni cerkveni objekti v našem misijonu nosili ime afriškega mučenca novejšee dobe. Tudi to je način, kako krščanstvo postaja del afriškega življenja.

Seveda ne pozabim spodbujati vernike v župniji, da prispejajo za novo cerkev. Zbiramo njihov drobiž po šolah, organizacijah, pri pouku, v cerkvi. Vendar kljub temu ne moremo pričakovati, da bo njihov doprinos velik.

NAJNOVEJŠE GRAMOFONSKE PLOŠČE iz starega kroja, televizijske in radijske aparate, pisalne in šivalne stroje, hladilnike, pralnice, plinske in električne štedilnike, foto in filmske aparate, kot tudi vso hišno opremo prodajamo na odplačilo po zelo ugodnih pogojih. Obrnite se s polnim zaupanjem na nas v svojem jeziku.

COMET RADIO
555 St. Clair Ave. W.
Toronto 10, Ont. Canada
535-7269

nos res velik. Farani v Matero prispevajo več kot je to navada v drugih popolnoma afriških župnijah. Vsak mesec zberejo okrog 140 dolarjev, toda to je premalo le za plačo kuharju in trem katehistom, ki jih zaposlujejo. Misijonske dežele so torej še vedno odvisne od pomoči krščanskih narodov, če želimo graditi nove cerkve in uspešno razvijati socialno delo.

Zelo me veseli misijonska gorečnost vašega krožka. S tem dajete lep zgled tudi drugim slovenskim skupnostim in jih opozarjate na našo skupno dožnost apostolata. Zelo bi nam prav prišla ponošena obleka, ki bi jo poslali na naslov misijona in bi jo mi razdelili revnim, ki jih tu ne manjka. Posebno primerno je, da za revne otroke razdelimo takšno obleko ravnateljem katoliških šol, ki vedo, kdo je potreben. Mi pa pokažemo, da želimo delovati preko Afrikancev samih, ne pa samo kot nekakšni bogati strici.

Vzdrževanje misijonarja v Zambiji stane približno \$60. Potem pa seveda pridejo še izredni stroški kot so potovanja, zdravila, obleka itd.

Prav radi sprejemamo korespondenco z mlajšimi člani krožka. Veseli bomo, če nam bodo stali vprašanja, na katera bi želeli odgovor, da boste imeli več idej za debato pri krožku in za vse misijonske molitve. Če se med vami porodi kakšen misijonski poklic, naj se le hitro javi. V bodočnosti moramo računati s tem, da države ne bodo rade sprejemale tuje misijonarje. Ta razvoj je že opazen v nekaterih afriških in azijskih državah. Končno priporočam delo zambijskih slovenskih misijonarjev vašim molitvam. Misijonska molitev nas povezuje bolj kot karkoli drugega. Ko molimo drug za drugega, se obenem vzgajamo v pravem Kristusovem duhu in ker smo združeni v Njegovem imenu, je On sredi med nami. S toplimi afriškimi pozdravi, Vaš v Kristusu hvaležni p. J. Kokalj S.J."

Kakor poročamo na drugem mestu, smo očetu-misijonarju takoj po prejemu tega pisma poslali nov stotak. Ko bi le tudi od širše javnosti prišel kak denar, ni odziv, da bi mogli g. J. Kokalju poslati še več stotakov.

Dekleta, že je minulo 20 let!

Že je preteklo 20 let, ko je prva skupina slovenskih deklet po drugi svetovni vojni stopila na kanadsko tla. Ni jim bilo dano, da bi v svobodni Sloveniji gojile rože in poslušale fantovsko pesem, ki bi donela pod njihovimi okni. Morale so v svet, morale daleč od doma, daleč na tuje...

Dne 27. decembra 1947 je odšlo iz koroških taborišč kakih 30 mladih Slovencek. Slovo je bilo dvakrat bridko. Pri odhodu je bilo veliko neprijateljskega nerazumevanja. Dekleta so se odpeljala v Nemčijo, kjer so se 6. januarja 1948 ukrcale na ladjo v pristanišču Bremerhaven. Ladja, ki jih je peljala čez Atlantik, se je imenovala "General Heizerman". Po 11 dnevih vožnje so se izkrcale v Halifaxu in se nato odpeljale v St. Paul pri Montrealu. Prijavile so se za gospodinjke pomočnice in strežnice po bolnicah. Dne 23. januarja 1948 so že odšle na delo: 9 jih je odšlo v Peterborough, Ont., 12 v Guelph, Ont., 5 v Hamilton, ostale pa v Montreal. Treba je bilo odslužiti enoletno pogodbo.

Ančka, Zinka, Francka in druge, ki ste prve stopile na kanadsko tla pred 20 leti, glejte,

da pridete na IX. SLOVENSKI DAN, ki bo letos posvečen tudi vam, ki danes niste več samska dekleta, temveč žene in matere ter zveste oskrbnice slovenskih domov v tej veliki deželi svobode. Na svidenje! Pripeljte s seboj vse svoje drage! (Zapisano po pripovedovanju deklet.)

Pred križem in slovensko zastavo

Križ je simbol veličastnega trpljenja, trpljenja, ki odrešuje. Na križu se je odigrala tista velika stiska božjega Sina, ki je v telesnih bolečinah in v duhovni osamelosti zaklical: "Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?" Ob razsvetljenem križu je visela slovenska zastava na odru župnijske dvorane pri Mariji Pomagaj. Pred tem simbolom so se na prvi petek v juniju letos zbrali ostanki slovenskih borec proti komunizmu.

Spomin na tragedijo, ki jo je slovenski narod doživljal med drugo svetovno vojno in po njej, spomin na žrtve, ki so bile mučene in pobite za pravo svobodo slovenskega naroda, se je letos začel pri sv. maši, ki jo je daroval bivši domobranski kurat g. J. Mejač C.M. Molitev za drage rajne je najlepši spomin; prošnja k mučenecem je znak zvestobe njihovim idealom.

Spominsko svečanost v dvorani je začel z uvodnim in pozdravnim govorom g. Otnar Mauser, tiskovni referent Društva S.P.B. (Predsednik DSPB g. Ciril Preželj je pred kratkim prestal ponovno operacijo zaradi rane, ki jo je dobil v borbi s komunisti.)

Po uvodnem govoru je recitator pod križem izrekel "Prošnjo s Turjaka"... "prijatelj, daj, v spomin nas jemlji, da z vami v lepšem bi živeli spet."

Po tej prošnji je imel govor g. Stane Pleško, predsednik borbovske skupine "Tabor". V svojem govoru je potožil, da med preostalimi ne najde več idealizma, kot so ga poznali padli borci. Toplo se je spominjal njihovih zadnjih ur in besed, s katerimi so žive spodbujali k slogi in edinosti.

Govoru je sledila zborna deklaracija, ki jo je za priliko napisal pisatelj Karel Mauser in ima naslov: "Slovenska hvalnica". V njej nastopajo: dva moška, ženska, otrok in zbor in izrečejo Bogu hvalo za žive in mrtve, za zemljo očetov, za kruh in vodo, za trpljenje in smrt...

Por.

Denar in otroci

Denar je sveta vladar. Denar je poguba. Je dobrina ali pa vohilo v nesrečo, kakor ga kdo uporablja. Nekdo vsak večer opravlja pred njim "večerno molitev", drugi ga večer za večerom zapravljajo in tako zgublja zdravje, srečo, mir in zadovoljstvo...

Zato je pa važno, da se že otroci naučijo ravnati z denarjem, da že v mladosti zavzamejo od njega pravo razmerje. Če bodo denar gledali kot na sredstvo (ne cilj!), s katerim je mogoče doseči cilj svojih mladostnih sanj, se bodo s pomočjo denarja znali dobro pripraviti z zakoni in biti samostojen in neodvisen. Denar kot sredstvo mora biti tudi v pomoč tistim, ki so v stiski.

Denar sam na sebi ni ne dober ne slab. Slabo ali pa dobro je le uporabljanje denarja. Da bo uporaba denarja dobra, je pa treba šole v mladosti. Otroka je najlažje naučiti, toda le takrat, če sliši nauk in vidi zgled starejših. Tudi pri denarju je najboljša srednja pot: ne skupuh in ne zapravljivec. (Christopher.)

Na pomoč, na pomoč...!

Lepega spomladanskega večera (četrtak, 6. junija) so se zopet zbrali člani misijonske družine pri Mariji Pomagaj. Sestanek je zaradi zadržanosti predsednika vodil podpredsednik g. R. Šircelj, Duhovno misel za začetek je podal g. Janez Marenčič. Dve pismi — dva ponižna klica po pomoč! — je prebral in komentiral član krožka. Nato se je razvil razgovor, kako pomagati. Člani so soglasno sklenili: Takoj zopet pošljimo \$100 za cerkev, ki jo oče misijonar J. Kokalj D.J. zida v Lusaki, Zambija. Iz njegovega pisma je bilo razvidno, kako nujno potrebuje denarja. \$100 pa naj pošlje blažajničkarka g. misijonarju Ivanu Obala, da bo kupil cement za mostove, ki mu jih je odnesla voda. Na sestanku so člani tudi zvedeli, da je neimenovani Slovenec iz Toronta obljubil dati za cerkev v Lusaki, Zambija, \$3.000. (Ne pa \$1000, kot je po pomoti poročala B.B.)

Končni razgovor na sestanku je bil o pripravi misijonske nedelje. Darila bo treba začeti čim prej zbirati. Če bi kdo, bi bere te-le vrstice, želel pomagati slovenskim misijonarjem po svetu, naj svoj denar nakaže blagajničarki g. Mariji Kramar, 15 Biggar Ave., Toronto 4, Ont. Mlade študentke in študentje iz misijonskega krožka so že začeli dopisovalno akcijo z misijonarkami in misijonarji širom sveta. Ko bo poletja konec, nam bodo že povedali o uspehu svoje akcije.

Misijonski por.

Rožnenska nedelja od oktobra na junij

Že dolga leta je bila prva nedelja v oktobru rožnenska. Katoličani torontske nadškofije so jo vedno praznovali z živim rožnim vencem na velesejskih prostorih, kjer se je navadno zbralo čez 30.000 vernikov. Bila je to vsako leto največja prireditev Zveze društev N.I.J. Zvezda se je preimenovala v Zvezo katoliških mož in ta je letos prireditev rožnenske nedelje prenesla na 9. junij v upanju, da bo lepo vreme pritegnilo še več ljudi. Bilo pa je ravno nasprotno. Zbralo se jih je samo kakih 15.000 ali morda kak tisoč več. Polovica torej.

Vsa prireditev je bila tudi usmerjena v to, da bi nabrali potrebno denarna sredstva za revno škofijo v Braziliji, ki se imenuje Itacotiara in ki je pod varstvom torontske nadškofije. Navzoč je bil tudi škof imenovan škofije. Nekak častni predsednik vse prireditve je bil kanadski primas Maurice kardinal Roy, nadškof iz Kvebeka. On je imel tudi slavnostni govor, v katerem je pozival oblasti in posameznike, naj dajo pomoč tja, kjer je revščina.

To nedeljo je kakih 2000 mladincev iz katoliških šol izvedlo t. zv. "dolarski pohod" v prid škofije Itacotiara. Pohod je bil dolg od 15 do 17 milj in je prinesel čez \$30.000. Svoje posebne prispevke so darovale tudi različne župnije.

Vsa prireditev je trajala kakih dve uri in pol. Začela se je z obhodom godb, skvotov, škofov in duhovščine. V začetku so nastopile tudi narodnostne skupine: Hrvati, Ukrajinci, Poljaki in Irski. Verski del prireditve pa je obsegal poleg kardinalovega govora še živi rožni venec in blagoslov z Najsvetejšim. Bila je res lepa nedelja; prelepa, kar se tiče vremena, da bi se bil napolnil ves stadion.

Poroka mladega para

Ušla mi je novica, da sta se v soboto, 25. maja 1968, poročila v Torontu gđc. Dragica Adamič in

g. Andrej Dolenc. Poroka je bila v cerkvi Marije Pomagaj, poročno slavlje pa v dvorani Slovenskega doma na 864 Pape Ave. Čez 300 svatov se je zbralo. Nevesta Dragica je hčerka Janca in Franciške Adamič, ženin Andrej pa sin Lojzeta in Marjane Dolenc. G. Lojze Dolenc je predsednik Slovenskega doma. V Kanado je prišel pred 20 leti sam. 14. avg. 1948 je prvič zagrabil za delo v Kanadi in mu do sedaj delo še ni padlo iz rok. Danes je spoštovan samostojen podjetnik. Isto je tudi njegov sin Andrej, ki je prišel za očetom z mamo 19. febr. 1949. Bog daj, da bi v mladem paru ostala tista zavednost in odločnost, ki je lastna podjetnemu Lojzetu in ženi Marjani Dolenc.

Por.

Ob 20-letnici prihoda v Kanado

TORONTO, Ont. — Ravno te dni poteka 20 let, ko sem dobil v taborišču Spittal na Koroškem pozivnico, naj se javim z vso družino kanadski komisiji za emigracijo v Kanado, v St. Martinu pri Beljaku. Kakor je bilo to za nas razveselljivo, pa vendar nas je razjedala skrita skrb, ali bomo vsi sprejeti? Zlasti nas je skrbel mama — žena — ki je bila vse prej kot pri dobru zdravju. Odšli smo na določen dan okrog devete ure dopoldan na vlak in se odpravili v St. Martin. Šli smo v barako, v kateri je delovala kanadska komisija in se postavili v vrsto. Pred nami je bilo že precej drugih, ki so čakali na isto komisijo. Pregled se je vršil tako počasi, da smo mi prišli na vrsto šele ob šestih zvečer in zgledata je, da nam bodo pred nosom pisarno zaprli. Obrnil sem se do "basa" komisije in ga prosil, naj sprejmejo še nas, ker je z devetimi člani težko se prepeljati sem in tja brez sredstev in brez denarja. Vlak pa moramo plačati. Usmilil se nas je in naročil uslužbencem, naj delo podaljšajo za dve uri. Bil sem poklican kmalu nato prvi. Za me noj so klicali druge po vrstnem redu. Bilo je že blizu osme ure, ko smo bili že vsi drugi sprejeti — potrjeni, le žene niso nikakor izpustili iz zdravnikov pisarne. Skoraj smo že bili prepričani, da bomo morali ostati na Koroškem, ker brez žene in matere bi ne šli nikamor. Ali naj bi pustili samo na Koroškem? Nikakor ne! Bila je tam neka tolmaračica in z njo sem šel prosit, naj jo pripustijo, ker če ona ne gre, bomo vsi ostali v Spittalu. In tako je končno zdravnik v dogovoru z drugimi odločujočimi le pristal in jo potrdil. Vsi zadovoljni smo odšli na kolodvor, čeprav zelo lačni, saj ves dan nismo nič jedli. Ker smo morali čakati na vlak do šeste ure, smo šli v restavracijo. Po zaslugi dobrega mojega brata patra Bernarda sem imel še nekaj božjajev v žepu. Naročil sem za vsakega eno juho. Za nič več nisem imel denarja, kot le še za vlak nazaj do taborišča. Juha je bila bolj čista kot gosta, okusa pa ni imela toliko, da bi se dalo ugotoviti, iz česa je bila narejena.

Pozivljeni s to juho smo veličavno lažje čakali na vlak in se veselo pogovarjali v upanju, da bomo kar kmalu odšli iz taborišča, katerega smo bili že silno naveličani in čim dalje bolj je postajalo nevarno, saj se je mnogo sušljalo in tudi glasno govorilo, da nas bodo začeli pošiljati nazaj domov, da nas bodo Angleži prepustili Avstrijcem, ti se nas bodo pa poskušali čim prej znebiti itd. Zato smo zelo želeli priti čimprej od tam. Kar takoj smo se pričeli pripravljati za odhod. Vendar pa ni šlo ta-

ko hitro, kot smo mislili in želeli. Kar vleklo se je.

Moj brat, pater Bernard, se je zelo trudil, da bi nas čimprej spravil čez morje, pa ne proti jugu, pač pa proti severu. Že nam je pripravil sponzorje in že smo imeli v rokah — vseh devet — po notarju uverljive afidavite za Združene države, a Amerika takrat še ni sprejemala beguncev. V skrbi, da bi nas kaj ne prehitelo, je brat Bernard takoj pisal v Toronto svojemu prijatelju, pomožnemu škofu Websteru (sedaj na škofijski stolici v Peterboro), če morda on ve za kakšno mesto, kamor bi se naselila bratova — naša družina z devetimi člani. Škof je hitro odpisal bratu in povedal, da so pred kratkim dobile sestre karmeličanke v dar več sto akrov obsegačo farmo in sedaj iščejo kakšno družino, najrajši kako begunsko, da bi farmo oskrbovala in morda tudi obdelovala. Naročil mu je, naj kar takoj pošlje točne podatke o bratovi družini in bo on uredil vse potrebno na emigracijskemu uradu in zaprosil za naš prihod. Ker je imel brat že vse podatke tam, ko je iskal sponzorje in urejal za afidavidi, je podatke lahko kar takoj poslal. In res ni bilo treba dolgo čakati, da smo bili pozvani pred komisijo.

Ni se nam pa hotelo izpolniti upanje, da bomo kar kmalu odšli. Stvar se je precej zavlekla, mi pa postajali vsi nestrpni. Priškal sem na brata in mu pisal, naj kaj pobeza na emigracijskem uradu; saj smo si vsi to severno stran tam vse drugače predstavljali, kakršna v resnici je. Zlasti smo imeli prav nesmiselne predstave o Združenih državah Amerike. Brat je seveda povprašal škofa Websterja in sploh sta bila v stalnem stiku s pisanjem. Zato mi je potem on, škof, pisal pismo in me potolažil, naj le še malo potrpi, pa bomo kmalu na vrsti. Da je na emigraciji vse urejeno, da je le še vprašanje časa, kdaj bomo poklicani. In res nismo potem dolgo več čakali, da smo bili na spisku za odhod.

Nekateri prenapeti so me zelo obsojali in mi očitali, da nisem dovolj zaveden, ker tako družino odpeljavam proč in jo trgam od skupnosti. Povedal sem jim, da je prva moja dolžnost skrbeti za družino, potem šele pride v poštev skupnost in skrb zanjo, kar je seveda tudi dolžnost moža.

(Konec sledi)

Lojze Ambrožič, st.

Tovarišica Anna Louise Strong padla v nemilost

HONG KONG. — Malo je komunistk ameriškega rodu, ki bi bile tako dobro znane vsemu svetu, komunističnemu in kapitalističnemu, kot je Anna Louise Strong. Sedaj je stara že 83 let, toda še zmeraj rada šari v komunistični politiki. Do mednarodne veljave je prišla l. 1946, ko je potegnila s tovarišem Mao in postala njegova zaupnica in sodravnica. Zato je nad dve desetletji uživala na Kitajskem velik ugled, pri tem je pa rdeči režim poskrbel, da se ji ni slabo godilo. Pečala se je večinoma s pisanjem člankov, ki jih je priobčevalo ne samo kitajsko rdeče časopisje, ampak tudi levčarska glasila po vsem svetu. Tupatam se je oglasila tudi ameriški javnosti.

Sedaj je njene slave in veljave konec. Padla je v nemilost pri kitajski rdeči gardi. Plakati rdeče garde so jo napadli in ji očitali, da je "kapitalistični agent". Njenih dopisov seveda ne objavlja več noben kitajski časopis.

Kaj bo tovarišica Strong delala sedaj? Ni izključeno, da bo še našla pot do tovariša Mao in mu potožila, kako nehvaležen je tudi rdeči mladi rod. Lahko bo pa odšla v pozabljen in čakala na svoj konec v udobnem stanovanju v Peipingu, ki ga ima v

stanovanjskem bloku, kjer živijo drugi nekitajski komunisti, zaslužni za komunistično stvar v Peipingu. Lahko jo potegne tudi domov, kamor ji vrata niso zaprta.

Najvišji viseči most

DENVER, Colo. — Preko reke Arkansas v Coloradu je najvišji viseči most na svetu. Visok je 1.053 čevljev, njegov glavni razpon pa je 880 čevljev širok.

CLEVELAND, O.

Zenske dobijo delo

STROJNE ŠIVILJE

Izkušene ali izučimo. Stalno delo, prijetni pogoji, visoka urna plača in od kosa. Plaćani prazniki in počitnice. Mnogo drugih koristi.

WORK WEAR CORPORATION

1768 East 25th St.
(Južno od Payne Ave.)

(124)

Delo za žensko

Majhen dom za upokojenke išče snažilko za predpoldanski čas. Plača ugodno. Kličite: 486-0268. (123)

MALI OGLASI

Farma naprodaj

15¼ akre zemlje, 5533 Rt. 20, North Madison, O. 6-sobna hiša, kopalnica, plinska gorkota, 2 rastlinjaka, \$35.000. Se lahko takoj vselite. Več zemlje na razpolago. Nizka hipoteka. Lastnik 428-1280 ali 466-4719. —(122)

Ženitna ponudba

Slovenka srednjih let, dobro zaposlena, s pritliklinami za dom, v okolici Montreala, želim spoznati Slovenca v starosti 35-45 let za bodočo življenje. Slika zaželenja. Pišite na A.D. pod značko "Prevarana ljubezen". (121)

Hiša naprodaj

Ljubka 4-sobna enodružinska, 1 spalnica, klet, garaža in pol, krasen lot, pri E. 185 St. Za ogled pokličite 942-3852. (121)

Sobo in garažo oddajo

Opremljeno sobo in garažo oddajo na 21431 Naumann Ave. Kličite IV 6-1105. (120)

V najem

Pet sob, blizu Eaton Axle in E. 140 St. Kličite 681-6668 ali 691-1395. (122)

Izredna kupčija

Dve dvodružinski hiši naprodaj na 6404 Carl Ave. Spretna hiša ima 3 spalnice v vsakem stanovanju, zadnja hiša, zidana, po 2 spalnici v vsakem stanovanju; vroča voda, kurjava, dovoz in garaža. Velik lot v prvovrstnem stanju. Dober dohodek. Prosim ne nadlegujte te najemnike za informacije. Kličite

JOHN KNIFIC REALTY
481-9980 820 E. 185 St.
(122)

Naprodaj

Prodamo hišo na 6718 Bonna Ave. enodružinska, 6 sob in pritlikline, zgoraj. Kličite EX 1-9716 po 5. uri. —(122)

Avto naprodaj

1962 Mercedes — 220 S — avtomatičen, dobro ohranjen. Kličite Frank-a od 6. do 9. ure zvečer KE 1-9067. (121)

V najem

Oddamo 3 opremljene sobe in kuhinjo, zelo čisto, za 2 starejša moška ali 2 starejši ženski, na 19505 Chickasaw Ave. —(123)

Naprodaj

Zidana hiša, 3 spalnice, lot na vogalu 50 x 100, med E. 185 St., in E. 200 St., brez posrednika. Kličite 731-6862 med 7. in 10. zv. (123)

Naprodaj

V Euclidu blizu Recher in 210 St. se prodaja enodružinska hiša, 3 spalnice, moderna kuhinja, garaža, brez posrednika. Naslov: 874 E. 210 St. —(123)

D. RAULJEN:

Mrtvi ognjenik

Ves lik smrekovskega velikega kmeta, kakršn se je na sejnu kazal v kretanjah in besedah, je bil Mirtu na moč zanimiv. Zato mu je sledil za petami in užival ob vsem Artnikovem obnašanju: kako je skoraj nasršen pristopil k prvemu konju, ki mu je bil po životu, glavi in nogah najpri- kupnejši, ga prijel za gobec, pogledal v zobe in otepal z roke slino, ki se je bila konju poce- dila iz gobca v gostem, pena- stem curku. Cena je bila vsečna, izbira pri roki, sonce že visoko in Artnik ves v kupčijski vnemi, pa je zapovrstjo odbral tri grla, plačeval bahaško in potem vse- prek čez sejmišče klical Matica Topolovca, da mu izroči v var- stvo svojo novo pridobitev za planino. Se so ga oblegali meše- tarji in radovedneži in zavist- niki, ko je polagal poslednje metulje z oslinjenima prstoma v listino.

"Pojdite starim babam gosti!" je sit nadleže odmahnil s pali- čico, da je zaživžgala po zraku. "Zdaj na pot!" je zapovedal in pogledal Lenko. Našobila je

usta. Stari je razumel. "A, se- veda, likof, ne? Naj bo! Si zado- voljna, kar sem kupil?"

"Kakor da sem sama izbrala, oče."

"I, vidiš, saj teče tako in tako vse po tvojem."

"Po mojem?" se je zavzela: "Kakor kane!"

To njeno zavzetje je pa oče Artnik brž razumel. Dekle misli mačeho — je vedel — mačeho, ki doma hrumi včasih kakor huda ura. Zato je brž ponudil novo besedo:

"Mislim, Lenka, kar se živine tiče. Po tvojem storim. Izčistim hlev in planino, da ne bo nobene pretegnjene krave več, — samo lepo čisto rejo hočem, da bo po tvojem... In konji!" je pristavil, ko je videl, kako se je Lenka razvedrila. "Takah hočem, da se jim bodo hrbti vzboknili kakor šibe, kadar bodo stopali v pla-

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

BOOKKEEPER

FULL CHARGE

Excellent opening for capable person for busy nursing home.

SALARY OPEN

- Insurance Program
- Paid Holidays and Sick Pay

For appointment phone:

AL 2-2066

(122)

HELP WANTED

● Nurses Aids

● Tray Girls

Experienced not required.

WILL TRAIN

● Cleaning Porter

Experience not required.

Age not important

Excellent working conditions

Paid Holidays, Sick Pay.

STEADY WORK IN BUSY

NURSING HOME

Phone:

AL 2-2066

(122)

CANDY MAKER

WANTED

Experienced man preferred. Will train capable person with some experience.

— also —

MAN

For Shipping and Receiving Department.

With or without experience Work in clean modern candy plant on Northwest Side.

6546 W. Belmont Ave.

or call for

Convenient Appointment

777-2770

(122)

MALE HELP

GRIFFCO MANUFACTURING & ENGINEERING COMPANY

is now hiring

MACHINE REPAIRMEN

DIE SETTERS

BULLARD OPERATORS

ACME GRIDLEY OPERATORS

ACME AND BULLARD SET UP MEN

Above Top Rate Wage for qualified Men. Apply In Person Or By Phone 821-5730

GRIFFCO MANUFACTURING & ENGINEERING COMPANY

611 Hillger

Detroit, Michigan 48214

(121)

nino."

Pod Ločnikovimi kostanji si je Artnik široko razpel hodno srajco, izpod nje so silile na dan kogate prsi, polne sivkastih in rjavih kocin. V dušku je izpraznil vrč piva, obrisal kogate obrvi in z vlažno roko pritegnil k sebi Tonija, ki se je bil kakor na po- velje znašel pri mizi, da mu likof ne bi ušel.

"Kaj, njo si pa pozabil?" je vprašal po Katki.

"Ne boj se, Artnik, tako go- tovo pride, kakor sem prišel jaz," se je hihital Toni, ko je sedel na njegovo stran.

"Ta dva si poglej!" je Artnik mignil proti Mirtu in Lenki, ki si nista mogla dopovedati vsega, kar sta si dopovedati hotela.

"Vidiš, Toni, takim se nit ne utrga. Zdaj pa ti meni povej, kako je z vojsko. Ali bo, ali je ne bo?"

V tem, ko sta se Trtnik in Toni vpletla v pogovor o vsem tistem, kar je že drugo leto bi- čalo možgane, je Mirt vabil Lenko, da bi še in še prišla v dolino, preden odide Mirt v Ljubljano.

"Česa naj iščem tod?" je na- gajivo odbijala. "Vidim dolino vsako jutro, ko je še v megli in ko lenuhi še spite kakor polhi, — in prav zadovoljna sem ob ta- kih jutrih, da sem kmetica."

"Komu bi moglo biti lepše!" je hvalil Mirt.

"Veš kaj, zdaj bom pa kar huda. Take prazne čenče! Eno rečem: Da boš spoznal, kaj se pravi kmetovati, pojdi z nami! Cakaj, takoj rečem očetu, k ar pripravi se! Pokaži se na konju! Izberi si od treh kupljenih, ka- terega koli hočeš. Ob košnji in

če hočeš še delj boš lahko spoz- naval, kaj se pravi živeti na planini."

Mirta je osupnilo in obenem ogrelo Lenkino vabilo. Živo se je zbudila stara želja, da bi pre- bil nekaj dni na Smrekovcu. In Lenka se ni šalila.

"Ga že imam, oče!"

"Kaj, koga?" je zinil Artnik, neljubo prekinjen, saj mu je Toni pravkar natančno razlagal, kako so zdaj reči po svetu.

"Gonjača sem najela... tegale tu. Z nama bo jezdil, pri košnji bo pomagal."

"Le le!" je prikimal oče in se spet obrnil k Toniju. Gostov je bil vajen kakor poletnih neviht in zimskih vetrov. Ampak zdajle mu je moral Toni še toliko, to- liko povedati, zdaj je imel ušesa samo zanj in mu kar ni bilo všeč, ko je zapoznala prihitela Kati, da ne bi zamudila slovesa.

"Blagor ti!" je rekla, ko je čula, da se Mirt odpravlja v pla- nino. Vzdihnila je, kakor da ho- če potožiti, kako hudo je v doli- ni, in se pripravljala, da pomore Mirtu pri spravlilu vsega potreb- nega za pot.

"Nič skrbi zame, Kati! Vesela bodi, da ti ne bom v nadlego. In kar se moje cule tiče — en, dva, tri, pa je vse nared."

Spočite živali so veselo po- nesle jezdece iz trga.

"Čak no, da te vidim," je zu- naj na cesti mahoma ustavil Art- nik, ki je jezdil naprej in vlekel za seboj dva kupljenca. Na tret- jem je jezdil Mirt.

Lenka in Mirt sta tedaj mimo njega pognala v drnec.

"Bo!" je rekel Artnik in pog- nal za njima. Kmalu so bili spet vstric.

Imenik raznih društev

Ameriška bratska zveza

NAPREDEK ŠT. 132 ABZ
Predsednik John Tanko, pod- predsednik Anthony Zadel, tajnica Karen Sajovic, 183 Richmond Rd., Richmond Hts. 44143, tel. 261-1265 med 6 in 9 zv; blagajničarka Rose Intihar, zapisničarka Adalyne Bober. Nadzorniki: Mary Redeye, Mary Ulyan in Stanley Bober. ABZ fede- racija za Ohio: Gayle Sajovic, John Tomko. Katerikoli zdravnik po volji člana. Asement se pobira vsakega 25. v mesecu, če pa je na soboto ali nedeljo, se pobira naslednji pone- deljek zvečer. Seje so vsaki prvi petek v mesecu ob 7:30 zvečer v Slovenskem društvenem domu na Recher Avenue.

The Maccabees

CARNIOLA HIVE NO. 493 T. M.
Commander Pauline Debevec, Lt. Commander & Recording Secretary Pauline Stampfel, Record-Keeper & Sick-Benefit Sec. Josephine Stwan, 1016 E. 72 St., Cleveland, O. 44103, Phone: 361-0563. Auditors Frances Tavcar, Chairman, Mary Kolegar,

Caroline Kencilja. Representatives for the Club of Association of the S.N.H.: Frances Tavcar, Josephine Stwan. Representative for the Conference of S.N.H.: Mary Kolegar. Regular meetings are held the first Wednesday of every month at 7 p.m. in room #1 of the Slovenian National Home, 6417 St. Clair Ave. Dues will be collected by the Record-Keeper on meeting nights ONLY from 6:30 to 7 p.m.

CARNIOLA TENT NO. 1288 THE MACCABEES

Častni predsednik Thomas Mlinar, predsednik Joseph Babnik, pod- predsednik Louis Dular, tajnik John Tavcar, 903 E. 73 St., blagajnik Louis Pike, zapisnikar Anton Zu- pan. — Nadzorniki: Anton Zupan, Carl Stwan, Louis Dular, Frank Majer, Chapl. Jos Drobniak, Sgt.-at-Arms John Sustar, F.M. of G. John Adams, S.M. of G. Joseph Može, Reditelj, Jacob Subel. — Društvene seje vsako četrto nedeljo ob 9:30 dop. v Slovenskem narodnem domu (stara poslopje), soba št. 1, spodaj. Urad zgoraj in uradne ure so vsako soboto od 2:30 do 5. ure popoldne.

Oltarna društva

OLTARNO DRUŠTVO FARE SV. VIDA

Duhovni vodja Msgr. Louis B. Baznik, predsednica Mary Marinko, podpredsednica Mary Zorenc, taj- nica in blagajničarka Mary Oto- nica, 1110 E. 66 St., tel. HE 1-6933, zapisničarka Mary Farčnik; redi- teljica Anna Marincek. Nadzornice: Dorothy Strniša, Cecilia Znidarsic in Jennie Femec. Seje so vsako drugo nedeljo v mesecu ob 1:30 pop. v šoli sv. Vida.

OLTARNO DRUŠTVO FARE MARIJE VNEBOVZETE

Duhovni vodja Rev. Victor Tomc; preds. Veronica Gerich; podpreds. Dorothy Curk; tajnica in blagajni- čarka Ivanka Kete, 15709 Saranac Road, 681-0813; zapisničarka Ma- ry Strancar. Nadzornice: Ivanka To- minec, Ana Nemec, Ana Tomšič. — Skupno sv. obhajilo vsako prvo ne- deljo v mesecu pri 8. maši, isti dan popoldne ob 1:30 uri molitvena ura; po blagoslovu pa seja v cerkveni dvorani.

DR. SV. REŠNJEGA TELESA

Ustanovitelj Rt. Rev. Msgr. John J. Oman, duh. vodja Rev. Francis Baraga, predsednica Mrs. Frances Lindić, 3544 E. 80 St. 441-0941, pod- predsednica Agnes Russ tajnica in blagajničarka Mrs. Frances Zim- merman, 3546 E. 80 St. tel. 641-1155 zapisničarka Mrs. Josephine Hočevar; nadzornice: Mrs. Mary Grden, Mrs. Helen Mirtel in Mrs. Angela Stražar; banderono- šinja Mrs. Angela Stražar. Skupno obhajilo je vsako prvo nedeljo v med secu pri maši ob 7:00, popoldne ob 2:00 isti dan pa molitvena ura. Seje so vsak tretji mesec in po potrebi.

Društva Najsv. Imena

DRUŠTVO NAJSVETEJŠEGA IMENA FARE SV. VIDA

Duhovni vodja Reverend Arthur Zanutič, predsednik John Hočevar, ml, podpredsednik Charles Winter, ml. slov. podpredsednik John Skra- bec, zapisnikar Edward A. h. r. slov. zapisnikar Rudolf Kolaric, ml. tajnik Joseph Hočevar 1172 Addi- son Road, blagajnik Anton Oblak. — Skupno sv. obhajilo vsako drugo nedeljo v mesecu pri 8.00 sv. maši. — Seja se vrši po sv. maši v cerk- veni dvorani.

DRUŠTVO NAJSV. IMENA PRI MARIJI VNEBOVZETI

Duh. vodja Rev. Raymond Hobart; predsednik William Chapman, 1525 E. 172 St.; 1. podpreds. George Basilone; 2. podpreds. Zdravko Novak; častni predsednik Joseph Hočevar; kores. tajnik Frank Hudak, 16405 Trafalgar, tel. 481-3104; zapisnikar Arthur Eberman blagaj- nik Michael Turpack, 2351 Green Rd.; maršali: Rocco La Penta, Si- mon Curk, Andy Mihevic; Joseph Sajovic; načelnik programov An- thony Nachtigal; načelnik bolniške oskrbe Frank Sluga, 1192 E. 176 St., tel. KE 1-8622; načel. kat. ak- cije Guy DeMark; poročev. v angl. Anthony Nachtigal; poročev. v slov. Ernest Terpin; mladinski načel. Frank Znidar. — Skupno sv. obha- jilo vsako drugo nedeljo v mesecu pri osmi maši; po maši seja v šolski dvorani.

Pevska društva

GLASBENA MATICA

Predsednik Mrs. June Price, prva podpreds. Miss Ivanka Majer, druga podpreds. Miss Carolyn Budan, taj- nica Miss Josephine Music, 1111 E. 72 St., HE 1-1837, blagajničarka Miss Jo Ann Stwan; nadzorniki: Ivanka Majer, Jo Mary Hochdorfer, Miss Geraldine Urbancic, namestnik John Perencevic. Garderoba: Mary Batis. Glasbeni arhiv: Mollie Frank Mojster odra John Perencevic. — Pevske vaje se vrše vsak četrtek ob 8. uri zvečer, V SND. soba št. 2.

PEVSKI ZBOR SLOVAN

Predsednik Joseph Durjava, pod- predsednik Frank Ivančić, tajnik in blagajnik Stanley Pockar, 22380 Edgecliff Dr., 732-8662; zapisnikar Rudolf Ivancic. Nadzor. odbor: John Poznik Jr., John Globokar, John Turek. Arhivar John Snyder. Pe- vovodja Frank Vauter. — Pevske vaje so vsak torek ob 8 zvečer v Domu na Recher Ave. Pevski zbor Slovan apelira na vse rojake, ki jih veseli petje, da se pridružijo zho- ru. Seje se vršijo vsake 3 mesece na drugi ponedeljek v mesecu.

PEVSKI ZBOR KOROTAN

Predsednik Frank Lovšin, pod- predsednica Margaret Švajcar, taj- nica Marija Sekne, 1144 Norwood Rd., blagajnik Franc Kovačič. Od- borniki: Miroslav Boh, Anka Mihe- lič, Lojze Mohar, Slavka Zitnik. Nadzornika: Franc Sever, Majda Stančnik. Pevovodja ing. Franček Gorenšek. Vaje so ob sobotah ob 6:30 zvečer v S.N.D. na St. Clair Ave., soba št. 2. Naslov: Pevski zbor Korotan, 1144 Norwood Rd., Cleve- land, Ohio 44103.

PEVSKI ZBOR JADRAN

Predsednik Leo Wolf, podpreds. Lou Smrdel, tajnik-blagajnik F. J. Bittenc, 2004 Nelwood Rd., East Cleveland 12, O., LI 1-2102. Zapis- nikarica Mary Rose Tomisk. Nad- zorni odbor: Betty Rotar, Mary Dolsak, Clarence Rupar. Glasbeni odbor: Angie Zobjek, Pete Tomsic, Tony Primc. Arhivarki: Mary Pe- cjak, Dolores Kafele. Veseljeni od- bor: Stefi Tolar, Angie Zobjek, Jennie Primc, Mary Dolsak, Tony Kolenc. Pevovodji: Reginald Res- nik, Vlad. Maleckar. Pevske vaje

V BLAG SPOMIN
OB SEŠTI OBLETNICI ODKAR
JE UMRL NAŠ LJUBLJENSKI
SOPROG, OČE, SIN, BRAT
IN STRIC

VINKO FERKUL

Izdihnil je svojo plemenito dušo dne 17. junija 1962

Prelepih spominov je polno srce; v gorečo se prošnjo preliva molitev: v nebesih, kjer srečni Gospoda slave, naj duša bo v družbi svetnikov.

Zaljubljeni:

soproga LEOPOLDA mati MARIJA otroci: VINKO, MARTIN, VILI in ERIKA, bratje: JOHN, CIRIL in STANKO sestra: JUSTINE GORICAN in OSTALI SORODNIKI. Cleveland, O., Biwabik, Minn. 18. junija, 1968.

vsako sredo ob 8. uri v SDD na Waterloo Rd.

PEVSKI ZBOR TRIGLAV

Predsednik Jack Jesenko, 1. pod- predsednik John Culkar, 2. pod- predsednik Joe Habian, tajnica in blagajničarka Margaret Loucka, 3540 W. 63 St., WO 1-5222; zapisni-

karica in poročevalka Anna Jesen- ko, nadzornika Ella Samanich in Joe Pultz, zastopnica za Slovenski Dom na Denison Avenue Tončka Verbič. Pevske vaje so vsak četrtek zvečer od 7:30 do 9:30. Pevovodja Frank Vauter. Koncertni pianist Charles Loucka. — Mesečne seje so vsak 2. četrtek po pevske vaji.

Pričetkom v lorek 18. junija ob 7. zvečer bodo v SEVERANCE CENTER vsak teden do 20. avgusta vslopnine prosti poletni koncerti.

The Sweetest Sounds

Severance Center Fountain Concerts

severancecenter

70 veletrgovin na Mayfield & Taylor Roads na Cleveland Heights od ponedeljka do petka do 9:30 zvečer, ob sobotah do 6. zvečer. Drogerije, restavracije in zabavišča odprta tudi ob nedeljah.

K

K

S

J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

(K. S. K. J.)

nudi ljubeznivo bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA
sprejema moške in ženske od 18. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- Izdaja najmodernejše vrste zavarovalnih za odrasle in za mladino:
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo po \$1.00 ali \$2.00 na dan;
- članom posodi denar po 5% obresti za nakup doma.

K.S.K.J. je najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki.

Premoženje ----- \$16,300,000.00
Članov - 45,000 ----- Certifikatov - 47,500
Veljavna zavarovalnina --- \$39,700,000.00
Solventnost - 118.99%

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K. S. K. J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

ORŽAVA CODE

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

.....

Moj novi naslov:

.....

MOJE IME:

PROSIMO, PISITE RAZLOCNO